

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกไม่สามารถได้รับการหลุดพ้น หรือการหลุดพ้นในชีวิต ด้วยการจดจำผู้ที่มีร่างกายเป็นพ่อตัวท่านเองที่ให้มรดกนี้แก่ลูกโดยตรง
- คำถาม:** ลูกๆ ใจที่มายาลากเข้าไปหาเธอ แม้กระทั่งหลังจากพวกเขาเป็นของพ่อ
- คำตอบ:** ผู้ที่โยคะของสติปัญญาของเขาเร่งร้อนไปหาความสัมพันธ์เก่าของเขา ผู้ที่ไม่มีความรู้ที่สมบูรณ์ และผู้ที่ยังคงมีนิสัยเก่าๆ ลูกๆ เหล่านั้นถูกมายาลากเข้าไปหาเธอเอง ความเป็นมิตรข้างนอกนั้นเลวร้ายอย่างยิ่งและทำลายลูกอย่างสมบูรณ์ ด้วยความเป็นมิตรที่ลูกมีจะมีผลกับลูกในไม่ช้า เหตุนี้เองบาบาพูดว่า ลูกๆ เชื่อมโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียว ทำตามพ่อเท่านั้น อย่าได้รักผู้ที่มีร่างกายใดๆ
- เพลง:** จากการได้พบท่าน เราได้พบทุกสิ่ง ท้องฟ้า ผืนดิน ทั้งหมดนั้นเป็นของเรา

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานรู้ว่า เวลาที่ลูกกำลังได้รับการมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจอย่างดีมาก มีคำกล่าวว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้ส่งผู้ก่อตั้งศาสนาทั้งหมดมาก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเอง ดังนั้นพวกเขามาและก่อตั้งศาสนาของเขา ไม่ใช่ว่าพวกเขาให้มรดกแก่ใคร ไม่เลย ไม่มีเรื่องของมรดกที่นั่น เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้มรดกของลูกแก่ลูก ดวงวิญญาณพระคริสต์ไม่ใช่พ่อของทุกคนที่เขาจะให้มรดก เขานั้นไม่แม้กระทั่งเป็นพ่อของชาวคริสเตียนที่เขาจะสามารถให้มรดกได้ คำถามเกิดขึ้นเขาจะให้มรดกอะไรและแก่ใคร เขา(พระคริสต์)มาเพื่อก่อตั้งศาสนา ดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดของศาสนาคริสต์เฝ้าแต่ตามเขาลงมา ไม่มีเรื่องของมรดก ลูกต้องรับมรดกของลูกจากพ่อ ยกตัวอย่างอับราฮัม พระพุทธเจ้าและพระคริสต์มา พวกเขาทำอะไร พวกเขาให้มรดกแก่ใครไหม? ไม่เลย เป็นหน้าที่ของพ่อที่ให้มรดก ท่านเองนั่นแหละนี่ ดวงวิญญาณเฝ้าแต่ลงมาที่นั่นและการขยายตัวก็เฝ้าแต่เกิดขึ้น มรดกได้รับจากผู้สร้างเสมอ ผู้สร้างหนึ่งนั่นคือพ่อทางโลกและอีกหนึ่งนั่นคือพ่อจากเหนือโลกนี้ ลูกต้องเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ เพียงผู้ที่ให้ท่านแก่ผู้อื่นเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ได้ เวลานี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อที่จะให้มรดกของลูกๆ ทั้งหมดแก่พวกเขา เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของพวกเขาแก่ลูกๆ พ่อของชาวคริสต์ ชาวพุทธ และชาวอิสลามคือผู้เดียวกัน ทุกคนเรียกท่านว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พระคริสต์พูดถึงพระเจ้าผู้เป็นพ่อด้วย ไม่เคยมีใครลืมนะ เพียงผู้เดียวที่ไม่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พ่อของดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนทั้งหมดคือหนึ่งเดียว พ่อที่ไม่มีตัวตนนั้นก็เป็นพ่อของผู้ก่อตั้งศาสนาด้วยเช่นกัน มีการรับมรดกเพียงจากท่านเท่านั้น ทุกคนเรียกหาท่าน พระเจ้า ผู้เป็นพ่อเป็นในบาร์ตเท่านั้นที่พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นจากบาร์ตที่ทุกคนอื่นเรียนรู้ที่จะพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน หากพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันเหตุใดพวกเขาจึงจดจำพระเจ้า ผู้รู้ทำการเพ่งเพียรทางจิตเพื่อใคร และพวกเขาสวดมนต์ภาวนาต่อใคร พ่อจะถามสิ่งนี้ใช่ไหม ผู้สร้างของทั้งหมดคือหนึ่งเดียว ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในยุคทองทุกคนนั้นบริสุทธิ์ และแล้วพวกเขายู้อย่างไม่บริสุทธิ์อย่างไร มีการเขียนไว้ว่าเหล่าเทพไปสู่หนทางบาป เวลานี้โลกที่บริสุทธิ์ถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง โลกที่ไม่บริสุทธิ์เริ่มต้นตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา อาณาจักรของพระเจ้าและอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจคงอยู่มาอย่างละครึ่งวงจร นี่คือการร่ายของบาร์ตเท่านั้นเป็นในบาร์ตเท่านั้นที่ผู้คนเฝ้าหุนจาลองของราวัน ดังนั้นบาบาอธิบายแล้วว่าไม่มีผู้ก่อตั้งศาสนาใดให้มรดกแก่ใครอื่น พวกเขาก่อตั้งศาสนาและดังนั้นจึงมีการระลึกถึงพวกเขา แม้ว่าลูกจดจำพระคริสต์ บราห์มา วิษณุหรือชังก้า สวดมนต์ภาวนาแก่พวกเขา พวกเขาไม่สามารถให้สิ่งใดแก่ลูกได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทาน ท่านต้องมาที่นั่นเป็นการส่วนตัว ไม่มีใครเชื่อว่าพระเจ้ามาในลักษณะ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อให้มรดกของลูก แก่ลูก ดวงวิญญาณ พ่อให้มรดกแก่ลูกๆ เพียงสองเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นบาบา หนึ่งคือ บาบาร่างกายและอีกหนึ่งคือบาบาของดวงวิญญาณ ไม่มีใครอื่นสามารถเป็นบาบาได้ ลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากบาบาได้ นั่นคือจากประชาบิดาบราห์มา เพียงจากชีพบาบาเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดก บราห์มาประกาศสิทธิในมรดกของเขาจากท่านด้วย ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกทั้งหมด ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตสำหรับทั้งหมด เหตุนี้เองใครก็ตามที่มาต้องได้รับคำแนะนำของพ่อเป็นอันดับแรก แม้ว่าผู้ที่แก่ชราจะเรียกว่าเป็นบาบาหรือบิดาจี เขาก็ยังไม่ใช่พ่อจริงๆ มีเพียงพ่อทางโลกและพ่อจากเหนือโลกนี้เท่านั้น บราห์มานี้เป็นพ่อทางร่างกายด้วย ท่านนำลูกๆ มาเลี้ยงดู แม้ว่าลูกเรียกบราห์มาว่าบาบา ลูกก็ได้รับมรดกจากผู้เดียวนั้นใช่หรือไม่ มรดกใด? ของการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิก ทุกคนได้รับการ

ปลดปล่อยจากความตกต่ำและชีวิตของบ่วงพันธะ ในเวลานั้นบาร์ตเป็นพิเศษและทั้งโลกโดยทั่วไปอยู่ในพันธะของราวัน ดวงวิญญาณผู้ที่มีประสบการณ์ของการหลุดพ้นในชีวิตก่อน และพวกเขาก็มีประสบการณ์ของบ่วงพันธะในชีวิต พวกเขาต้องมีการประสบการณ์ของความทุกข์ก่อนแล้วจึงเป็นความทุกข์ ควรมีการทำให้สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกไม่สามารถได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตด้วยการจดจำผู้มีร่างกายใด แม้กระทั่งผู้นำศาสนาก็ไม่ได้ให้มรดกแก่ใคร เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้มรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก อย่างไรก็ตามบ้างก็รับสิ่งนั้นโดยตรง และผู้อื่นรับสิ่งนั้นทางอ้อม พ่ออยู่เบื้องหน้าลูกๆ เท่านั้นเป็นการส่วนตัว แต่ในวันที่ผ่านไป ลูกจะเห็นว่าบาบาจะไม่ไปที่ใด นอกหมู่บ้าน โลกเท่านั้นจะต้องมอบสิ่งใด? ชีพบาบาพูดว่าพ่อไม่แม้กระทั่งได้รับความสุขของการไปสู่สวรรค์หรือแม้กระทั่งเห็นสวรรค์ ดังนั้นพ่อจะไปที่ไหนในโลกนี้ บทบาทของพ่อเป็นเช่นนั้น พ่อมาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาพูดถึงสิ่งอัศจรรย์ทั้งเจ็ดของโลก แต่พวกเขาไม่ได้แสดงสวรรค์ไว้ในนั้น สวรรค์ปรากฏขึ้นภายหลัง พ่อต้องเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ในอาณาจักรต่างแดน มีการร้องเพลงว่าผู้อาศัยของดินแดนไกลโพ้น เพียงลูกๆ เท่านั้นสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ เวลานี้เรากำลังทำความเพียรพยายาม และแล้วเราก็จะกลับไปสู่ดินแดนของเราเอง โอเค ดวงวิญญาณผู้หลงมาจากยุคทองแดงก็จะเข้ามาสู่อาณาจักรต่างแดน นั่นคืออาณาจักรของราวัน พวกเขาจะไม่มาสู่อาณาจักรที่บริสุทธิ์ บทบาทของพวกเขาเป็นบทบาทของความทุกข์เล็กน้อยและความทุกข์เล็กน้อย ลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์สมบูรณ์ตั้งแต่ยุคทองเป็นต้นมา แต่ละคนได้รับบทบาทของเขาหรือเธอเองแล้ว พ่อหนึ่งที่นั้นและอธิบายแก่ลูกๆ ถึงความลับว่าท่านก่อตั้งศาสนาเทพอย่างไร ไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุขในนั้นและพ่อทำให้ลูกมีค่าควรแก่สิ่งนั้น ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นนายของสวรรค์และแล้วมายาทำให้ลูกไม่มีค่าอย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกอยู่อย่างไม่รู้คิดอย่างยั้ง มีเรื่องราวของนาราด ลูกสามารถเข้าใจว่าผู้ทำปดตีที่เล่นเครื่องดนตรีไม่สามารถแต่งงานกับลักษมีได้จนกว่าเขาจะได้ศึกษาราชโยคะและกลับมาบริสุทธิ์ ร่างกายของทุกคนนั้นคดโกงเพราะถูกสร้างขึ้นจากความคดโกง ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อเองนั้นมาและให้ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่ลูก จะไม่สามารถมีใครเข้าใจประเด็นทั้งหมด ทันทีที่ลูกจากที่นี้ไปและเข้าไปสู่ความเป็นเพื่อนที่ไม่ดีของใครบางคนทุกสิ่งก็จบสิ้น มีคำกล่าวว่ามีมิตรที่ดีพาลูกข้ามปากและเพื่อนที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ แม้ว่าลูกกำลังนั่งที่นี้โยคะของสติปัญญาของลูกบางคนก็ไม่ได้อยู่ที่นี้อย่างสมบูรณ์ เป็นเพราะพวกเขาไม่มีความรู้ พวกเขาจึงตกลงมาเนื่องจากอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี หากลูกคบหาเป็นมิตรกับใครบางคนผู้ที่มีนิสัยเช่นนั้น ในไม่ช้าลูกจะถูกกระแทก ที่นี้ลูกมีความเป็นมิตรของบาบา ผู้ที่ทำตามบาบาและยกระดับผู้อื่นด้วยก็ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกๆ ใหม่ๆ มากมายก็พูดว่า บาบา ฉันจะสามารถทำงานของฉันและอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้นี้ได้ ไหม บาบาพูดว่าเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปมายาจะบีบจนลูกเช่นที่ว่าอย่าได้ถามเลย ประสบการณ์พูดว่าหลายต่อหลายคนได้ทำงานของเขาในวิธีนี้แล้วก็ทิ้งบาบาไป พวกเขาถือกำเนิดกับพระเจ้าแต่มายาก็ลากพวกเขาจากไป มายาขกลูกที่ดีมากเพียงครั้งเดียวและทำให้พวกเขาสิ้นสติ พวกเขาเป็นลูกๆ ผู้ที่โยคะของสติปัญญาของพวกเขาเร่ร่อนออกไปข้างนอกหาความสัมพันธ์เก่าๆ ของพวกเขา เหตุนี้เองบาบาพูดว่าอย่าได้ทำให้โยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับผู้มีร่างกายอย่างมาก ไม่ว่าลูกจะมีความรักต่อบาบาที่มากเพียงไรก็ตามอย่าได้เชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับเขา หากลูกไม่จดจำพ่อ, บาปของลูกไม่สามารถได้รับการปลดปล่อย อย่าได้รักผู้ที่มิร่างกายใด ในชุมชนทางจิตอื่นๆ เป็นผู้ที่มีร่างกายที่ถ่ายทอดทุกสิ่ง บ้างก็อ้างถึงชื่อของดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่อื่น พวกเขาไม่ได้พูดว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวากำลังสอนพวกเขา พ่อหนึ่งที่นั้นและอธิบายแก่ลูกๆ พ่อคือเมล็ดที่มีชีวิตของสิ่งสร้างนี้ พ่อมีความรู้ของทั้งต้นไม้ เมล็ดเหล่านั้นไม่มีชีวิต หากเมล็ดเหล่านั้นมีชีวิต ก็จะพูดด้วยเช่นกัน พ่อผู้เป็นเมล็ดมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ ของต้นไม้อย่างแน่นอน นี่คือการเดินที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้อาณาจักรนั้นหาไม่ประจักษ์และดังนั้นอย่างแน่นอนที่จะเป็นความตระการตาของสิ่งนั้น พวกเขาให้ชื่อที่ยิ่งใหญ่มากแก่ตนเอง ญาณเขว้า ญาณเขว้าราวันดา ฯลฯ อย่างไรก็ตามไม่มีใครได้รับอนันต์ (ความปิติ) ชันยาสีเองนั้นพูดว่าความสุขเป็นเหมือนกับมูลกา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้ลิ้มชื่อของสวรรค์ พวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งไปสู่สวรรค์แต่แล้วพวกเขาก็ปลุกเรียกจิตวิญญาณที่จากไปนั้น ดวงวิญญาณนั้นเข้ามาในใครบางคนและพูด อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าดวงวิญญาณมาอย่างไร ร่างกายเป็นของบุคคลอื่นและเป็นดวงวิญญาณของบุคคลนั้นที่รับประทาน อาหารก็จะเข้าไปสู่กระเพาะของผู้นั้น(ร่างกายของเขากำลังถูกใช้) แต่อีกดวงวิญญาณหนึ่งรับกลิ่นหอม ชีพบาบา คืออัมบ์ด้า (อยู่เหนือผลกระทบของประสบการณ์) ท่านไม่ได้รับประทานอะไร เมื่อดวงวิญญาณของมามามากก็รับประทาน เมื่อจิตวิญญาณที่จากไปแล้วมา พวกเขาได้รับประทาน ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ดังนั้นไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อผู้เดียวจะสามารถเรียกได้ว่าเป็นบาบา ลูกจะสามารถได้รับมรดกอะไรจากพวกเขา ลูกจะไม่สามารถรับสิ่งใด พระคริสต์ให้มรดกใหม่ พวกเขาได้ก่อตั้งอาณาจักรด้วยการต่อสู้ เป็นชาวคริสต์ียนที่รับรา เพียงเมื่อมีการสะสมทรัพย์สมบัติจึงจะมีการดำเนินการอาณาจักรได้ ไม่ใช่ชาวคริสต์ียนให้อาณาจักรลูกจะพูดว่าอาณาจักรนั้นได้รับมาตามแผนของละคร ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่สามารถให้สิ่งใดแก่มนุษย์ หากพวกเขาให้บางสิ่งนั้นก็

เพียงความสุขชั่วคราวเท่านั้น เวลานี้พวกเขาทั้งหมดหาโมโหประสาณ มีการบีบบังคับของมายาอย่างมาก เวลานี้ลูกต้องรบรา กับมายา ผู้ที่เอาชนะมายาก็เอาชนะโลก ผู้คนก็เพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อที่จะอยู่ในความสงบ จิตใจไม่สามารถเต็ม ไปด้วยความสงบเพียงเช่นนั้น เป็นเพียงพวกเขาเรียนรู้บางสิ่งและทำให้ผู้คนสิ้นสติด้วยการสะกดจิตบุคคลเหล่านั้น สิ่งนี้ อาศัยความเพียรพยายาม สมอของบางคนนั้นก็เสียหายไปด้วย พ่อพูดว่า: หากสติปัญญาของลูกเฝ้าแต่ถูกดึงรั้งด้วยบว งกรรม หรือด้วยเพื่อนฝูงญาติมิตรของลูก บาปของลูกจะไม่ได้รับการปลดปล่อย สติปัญญาต้องถูกนำออกไปจากผู้มี ร่างกาย ลืมทุกคน เมื่อลูกตาย, โลกก็ตายไปแล้วจากลูก เมื่อลูกจดจำโลกก็จะได้รับการลงโทษสำหรับสิ่งนั้น ลูกพูดว่าบา บานั้นตายไปแล้ว เวลานี้ฉันเป็นของท่าน ดังนั้นเหตุใดสติปัญญาของลูกจึงถูกดึงเข้าหาเพื่อนฝูงญาติมิตรเล่า นั่น หมายความว่าลูกยังไม่ตาย ลูกไม่ได้เป็นของพ่อ มีหลายต่อหลายคนผู้ที่วิตกกังวลทั้งวันทั้งคืนเกี่ยวกับบ่วงกรรมของเขา แม้แต่เมื่อพวกเขาเงื่อนในการจดจำระลึกถึง พวกเขาถึงเฝ้าแต่มีความคิดเหล่านั้น เมื่อลูกอยู่ในตักของบาบาที่นี้ นั่น หมายความว่าลูกตายไปแล้ว ดังนั้นโยคะของสติปัญญาของลูกไม่ควรจะไปอยู่ที่ใดอื่น ชันยาสซีที่ทั้งบ้านและครอบครัวของ พวกเขาซึ่งหมายความว่าพวกเขาตายไปแล้ว หากพวกเขาเฝ้าแต่จดจำสิ่งเหล่านั้นพวกเขาจะสามารถอยู่ในโยคะได้อย่างไร บ้างก็แม้กระทั่งกลับบ้านอีกครั้ง บ้างก็มันคงอย่างยิ่ง และดังนั้นพวกเขาจึงไม่จดจำใครเลย หากสติปัญญาของลูกเร่รอน ออกไปข้างนอกลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ในเมื่อลูกได้กลายเป็นลูกๆ ลูกต้องทำตามพ่ออย่าง สมบูรณ์ ไม่ควรจะมี ความผูกพันยึดมั่นเลย อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของพวกเรา พวกเขาจะไปอีกด้านหนึ่ง แม้แต่ หลังจากที่เขาตายไปแล้ว เพียง 5 เปอร์เซ็นต์ของสติปัญญาของพวกเราอยู่ที่นี้และ 95 เปอร์เซ็นต์ของสติปัญญาของ พวกเราอยู่ข้างนอก สติปัญญาเฝ้าแต่เร่รอนไปทุกหนแห่ง พวกเขาไม่ได้เป็นของที่นี่หรือที่นั่น เมื่อลูกเป็นของพ่อแล้วและ แล้วสติปัญญาของลูกก็จบสิ้น สติปัญญาตายไปแล้ว แทบจะไม่มีใครสามารถมีการสละสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ เพียงพวก เขาเท่านั้นคือผู้ที่สามารถกลายเป็นลูกปิดของลูกประจำ นี่คือโชค ผู้ที่มาและอยู่ที่นี้ก็ไม่ควรจะไปหาสิ่งใดที่นี้เป็นเรื่องยาก อย่างไรก็ตามมีการเห็นว่าผู้ที่กำลังอยู่ที่นี้ก็พบว่า เป็นสิ่งที่ยากยิ่งขึ้น ผู้ที่อยู่ข้างนอกก็ไปล้าหน้าอย่างรวดเร็ว พวกเขาไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อใคร พวกเขารู้สึก ว่า ขอให้ฉันเป็นอิสระจากพันธะนี้เพื่อที่ฉันจะสามารถทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นใน งานรับใช้ได้ อย่างไรก็ตามต้องมีการมองดูด้วยว่าพวกเขานั้นเข้มแข็งในความรู้ไหม หากเป็นใครที่อ่อนแอและสามีมอง เธอตาย, ก็เป็นเหมือนกับการโรยเกล็ดลงบนแผล จนกว่าลูกตายอย่างสมบูรณ์แล้วเท่านั้น ไม่เช่นนั้นก็จะเหมือนกับการ โรยเกล็ดลงบนแผล ดังนั้นที่นี้ลูกเฝ้าแต่พูดว่า “บาบา” แล้วก็เท่านั้นเอง ลูกเป็นของบาบา และความสัมพันธ์เก่า ทั้งหมดของลูกขาดตอนลง บุคคลนั้นรับผิดชอบต่อตัวเขาเองและการกระทำของเขาเอง เหตุใดฉันจึงควรจะใส่ใจเล่า ควร จะมีความกระตือรือร้นมากเช่นนั้น มีลูกๆ น้อยนิดอย่างยิ่งเช่นนั้น เมื่อลูกพบพ่อก็เท่านั้นเอง และแล้วลูกก็ไม่ได้ใส่ใจกับ ใครอื่น ลูกจำเป็นต้องมีความกล้าหาญมากเช่นนั้น ลูกควรจะมีหัวใจที่ซื่อสัตย์ หากลูกเฝ้าแต่ทำตามศรัทธาก็ไม่สามารถมีใคร หยุดลูกได้ ไม่สามารถมีใครสร้างอุปสรรค ในการกลับมาบริสุทธิ์ของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้มีความคิดที่ไม่จำเป็นเกี่ยวกับบ่วงกรรมของลูก นำสติปัญญาของลูกออกจากผู้มีร่างกาย มีการสละสิ่งที่ไม่มี ขีดจำกัด
2. ในการที่จะเป็นอิสระจากบ่วงกรรม ให้กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นที่สมบูรณ์ มีหัวใจที่ซื่อสัตย์ กลับมาเข้ม แข็ง และกล้าหาญในความรู้

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่สมบูรณ์ผู้จบสิ้นข้อบกพร่องของสำนัก “ของฉัน” และมีประสบการณ์ว่า ตนเองเต็มเปี่ยม

ถ้าลูกอยู่อย่าง เป็นเครื่องมือที่เป็นไปตามศรัทธาของพ่อ และแล้วก็จะไม่มีทั้ง “ครอบครัวของฉัน” หรือ “ ศูนย์ของฉัน” ขณะที่อาศัยอยู่ในครอบครัวของลูก ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ และแม้กระทั่งขณะที่อาศัย อยู่ ที่ศูนย์ นั่นเป็นศูนย์ของพ่อ ไม่ใช่ของลูก และดังนั้นจึงเป็นบันดาร์(กล่องของบาบา)ของพ่อชื่อว่า และ บันดารา(ครัว)ของพ่อบราห์มาเสมอ โดยการมีสำนักนี้ลูกจะมีประสบการณ์ว่าเต็มเปี่ยม ถ้าลูกนำ “ของ ฉัน” มาสู่จิตสำนักของลูก และแล้วทั้งบันดาราหรือบันดารีจะไม่เจริญรุ่งเรือง ถ้ามีการขาดไปในงานใดๆ

หรือมีความบกพร่อง นั่นคือ ถ้าบางสิ่งขาดไป เหตุผลสำหรับสิ่งนั้นคือ มีสำนึกหรือของ “ของนั้น” แทนที่ของ
พ่อ นั่นคือ มีความไม่บริสุทธิ์เข้ามาปะปนในสิ่งนั้น

คติพจน์:

เพื่อที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ความเข้าใจของลูก ความปรารถนาของลูก และการกระทำของลูกทั้งหมด
ต้องเท่าเทียมกัน

*** โอม ชานติ ***